

தீம்தரிகிட: காலத்தின் குரல்

பொன்.தனசேகரன்

பத்திரிகைகளாகட்டும், புஸ்தகங்களாகட்டும், கவிதைகளாகட்டும் எண்ணிக்கையில் அதிகப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு நம்மால் திருப்தி கொள்ள முடியவில்லை. இவற்றில் தேசத்தின் நாடித்துடிப்பு எந்த அளவுக்கு எதிரொலி கொடுக்கிறது என்பதுதான் முக்கியம். பெரிய மனமுள்ள சிறிய குடிசைகளுக்குத்தான் மகத்துவம் கொடுக்கிறோமெயொழிய, சிறிய மனமுள்ள பெரிய மாளிகைக்கு நாம் மகத்துவம் கொடுக்கிறோமில்லை. பொழுதுபோக்குவதற்கான நூல்களோ, பத்திரிகைகளோ எதுவுமே இப்பொழுது நமது நாட்டிற்குத் தேவையில்லை. குவிந்து கிடக்கும் நமது இருதயத்தை விகசிக்கச் செய்யும் ஆற்றலுள்ள, வறண்டு கிடக்கும் நமது அறிவுக்கு ஈரமுண்டாக்கும் திறன் வாய்ந்த, இகலோகத்தில் நாம் எப்படி வாழ வேண்டுமென்பதை வகுத்துக் காட்டும் வழிகள் நிறைந்த, நமது நிகழ்கால நிலையை நமக்கு நன்றாக உணர்த்திக் காட்டுகிற நூல்கள், பத்திரிகைகள் முதலியனவே இப்பொழுது தேவை. இவை தோன்றாத வரையில் நாம் நிம்மதி கொள்ள முடியாது.

– வெ. சாமிநாத சர்மா

பர்மாவிலிருந்து வெளிவந்த 'ஜோதி' இதழில்

எழுதுங்கள்

எப்படி எழுத வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை.

உங்கள் வரிகளில்

எந்த விபரீதமும் நிகழ்வதில்லை

வெற்று வெளிகளில்

உலவும் மோனப்புத்தர்கள்

உலகம் எக்கேடாவது போகட்டும்

காலத்தின் இழுவையில் ரீங்கரிக்கிறேன்

எனப் பார்வையின் விளிம்பில் இருக்கிறார்கள்.

உலகப் பாறாங்கல்லில் நசுங்கியவன் முனகலின் தொலைதூர எதிரொலி கூடக்கேட்கவில்லை

வார்த்தைகளின் சப்தங்கள்

அதற்குள்ளேயே மடிந்துவிடுகின்றன

எழுதுங்கள்

பேனாமுனையின் உரசலாவது கேட்கட்டும்

– ஆத்மாநாம்

தீம்தரிகிட 15.4.1982

அகில இந்திய அளவில் மட்டுமல்ல, தமிழக அளவிலும் எழுபதுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கால கட்டம். அரசியல் தளத்தில் மட்டுமல்ல, பத்திரிகையுலகிலும் பண்பாட்டு கலாசார தளத்திலும் முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலம் இது. 1975ஆம் ஆண்டு இந்திராகாந்தி கொண்டு வந்த அவசரநிலைப் பிரகடனம் இந்திய வரலாற்றில் முக்கிய நிகழ்வு. தமிழகம் உள்பட நாடு முழுவதும் இருந்த பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் அரசாங்கத்தின் ஊதுகுழல் போல செயல்பட்டன. ஆளுங்கட்சிக்கு எதிரான பத்திரிகைகள்

கடும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகின.

இந்த எழுபதுகளின் கால கட்டத்தில் மாற்றுக் கலாசார முயற்சிகள் தீவிரமடையத் தொடங்கின. தீபம், கணையாழி, கண்ணதாசன், தாமரை, நடை போன்ற இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் புதிய தலைமுறை, கசடதபற, பிரக்ஞை, பரிமாணம், வானம்பாடி, யாத்ரா, வைகை, விழிகள், இலக்கிய வெளிவட்டம், கொல்லிப் பாவை, சுவடு, அஃக், பாலம், நீலக்குயில், தேன்மழை, கேடயம் போன்ற மாற்றுக் கலாசாரத்தை முன்வைத்து பல்வேறு சிறுபத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. அதைத் தொடர்ந்து புதிய கலாச்சாரம், மனஓசை, இனி போன்ற இதழ்களும் வெளிவந்தன. சில இதழ்கள் தொடர்ந்தும் விட்டு விட்டும் வெளிவந்தன. சில இதழ்கள் நின்று விட்டன. சில இதழ்கள் தொடர்ந்து வந்தன. சிறுபத்திரிகைகள் குறைவான எண்ணிக்கையில் அச்சிடப்பட்டாலும்கூட, அதன் தாக்கம் இலக்கியத்தில் எதிரொலித்தது. அந்தக் கால கட்டத்தில் புதுக்கவிதை பெரும் வளர்ச்சி பெற்றது. படைப்புகள், மொழிபெயர்ப்புகள், நவீன ஓவியம், நவீன நாடகம், திரைப்படங்கள்.... போன்ற பல்வேறு துறைகளில் சிறுபத்திரிகைகள் அக்கறை செலுத்தின. சிறுபத்திரிகைச் சூழலில் புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் உருவானார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தை சிறுபத்திரிகைகளின் காலம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எழுபதுகளின் இறுதியில் படிக்கிற இதழின் முயற்சியில் பல்வேறு சிறுபத்திரிகைகள், வீதி, பரீக்கூடா, நிஜநாடக இயக்கம் போன்ற நவீன நாடக இயக்கங்கள், திரைப்பட அமைப்புகள், க்ரியா, வைகை போன்ற பதிப்பகங்களை உள்ளடக்கி இலக்கு என்ற கலாசார இயக்கம் தொடங்கப்பட்டதும் முக்கிய நிகழ்வுதான்.

இதேபோல, தமிழில் நவீன நாடக முயற்சிகளும் தீவிரமடைந்தன. 'நகர்ப்புற பார்வையாளரின் ரசனையை பாரம்பரியத் தெருக்கூத்து உதவியுடன் பாதிக்க முனைந்த

கூத்துப்பட்டறை, நடுத்தர வகுப்பின் மனசாட்சியைத் தொட்டு மாற்றுக் கலையுணர்வை வளர்க்க முற்பட்ட பரீக்ஷா, சாதாரண மக்களிடம் சமூகப் பிரச்சினையின் பரிமாணங்களைத் தெருவுக்கு சென்று பகிர முற்பட்ட வீதி, மக்கள் மறுமலர்ச்சி மன்றம், கல்வி வளாகத்தில் நிலவிய பண்பாட்டுத் தேக்கத்தை உடைத்து புதிய ஒளி பாய்ச்ச முற்பட்ட மதுரை நிஜ நாடக இயக்கம் என்று பல குழுக்கள் எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் செயல்படத் தொடங்கின. இதன் உந்து சக்தியாக 1977ல் பேராசிரியர் சே.ராமானுஜம் காந்தி கிராமத்தில் நடத்திய நவீன நாடகப் பயிற்சி முகாமைக் குறிப்பிட வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து, 1980ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் வீதி நாடக இயக்கம் சார்பில் சென்னையில் பாதல் சர்க்கார் நடத்திய நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறையும் நவீன நாடகத்துக்கு உந்து சக்தியாக இருந்ததையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

திரைப்படத்துறையிலும் ஜெயகாந்தன் கதையில் பீம்சிங் இயக்கிய 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்', ஜெயபாரதியின் 'குடிசை', ஜான் ஆப்ரஹாமின் 'அக்ரஹாரத்தில் கழுதை' போன்ற புதிய திரைப்பட முயற்சிகளும் இந்தக் கால கட்டத்தில்தான் நிகழ்ந்தன. எம்ஜிஆர், சிவாஜிக்கு அடுத்த கட்டமாக, ரஜினிகாந்த், கமலஹாசன் போன்றவர்கள் திரையுலகில் தடம் பதிக்கத் தொடங்கிய கால கட்டம் இது. வெகுஜன திரைப்பட தளத்தில் மகேந்திரன், பாலுமகேந்திரா, ருத்ரையா, பாரதிராஜா ஆகியோரின் வருகையும் அவர்கள் திரைப்படத்துறையில் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'இதே எழுபதுகளின் கால கட்டத்தில், 'ஆங்கிலத்தில் செய்தி இதழ்கள் வார பத்திரிகைகளாக வந்து கலக்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் இந்திய மொழிப் பத்திரிகைகளைவிட விலை அதிகமாக இருப்பதே வழக்கம். ஆனால், 'ஒரு ரூபாய் விலையில் ஆங்கில வார இதழா?' என்று வியக்க வைக்கும் விதத்தில் வெளியான 'சண்டே' அடைந்த வெற்றி, ஊடக உலகைக் குலுக்கிப் போட்டது. ஒரு வாரம் அட்டையில் 'சண்டே' என்ற பத்திரிகையின் பெயரை மறைத்து படம் வெளியிடும் அளவுக்கு அந்த வெற்றி அவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையை அளித்தது. இந்தியா டுடே, ஆன்லுக்கர், இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி, ப்ரோப், ஜேஸ் என்று பல ஆங்கில பத்திரிகைகள் செய்தி, நாட்டு நடப்பு விமர்சன இதழ்களாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.'

இதே கால கட்டத்தில் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் மத்தியில் பிரபலமாக இருந்த வெகுஜன இதழ்களான ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி, தினமணி கதிர் போன்ற இதழ்களில் அவ்வப்போது அரசியல் விமர்சன கட்டுரைகள் வந்தாலும்கூட, அவற்றை முழுமையான அரசியல் செய்தி விமர்சன பத்திரிகைகளாகக் கருத முடியாது. கட்சி சார்பில் நடத்தப்படும் இதழ்கள் இதில் அடங்காது. 1970களில் திரைப்பட நடிகரும் நாடகாசிரியருமான சோ தொடங்கிய 'துக்ளக்' பத்திரிகை, அரசியல் விமர்சனங்களுக்காகவே நடத்தப்பட்டது. திராவிட இயக்க எதிர்ப்பும், இடதுசாரி இயக்க எதிர்ப்பும் கொண்ட அந்தப் பத்திரிகை, அவசரநிலை காலத்தில் அரசின் அடக்கு முறைகளுக்குப்

பணியாமல் செயல்பட்டது, அந்தப் பத்திரிகைக்கு வாசகர்கள் மத்தியில் மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆட்சியாளர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதுடன், அரசியல் விமர்சனங்கள், 'சீரியல் பத்திரிகை' என்ற அடையாளத்துடன் தனி வாசகர் தளத்தைப் பெற்றது. அரசியல் விமர்சகர் சோவின் கருத்துக் களமாகவே இருந்தது. அத்துடன், பலரும் பங்கேற்கும் விரிவான செய்தி இதழாக உருவாகவில்லை. அந்தக் காலகட்டத்தில் அதன் எதிர்தளத்தில் பிரபல செய்தி விமர்சன இதழ்கள் வெளிவரவில்லை.

இதே கால கட்டத்தில் ஆனந்த விகடனிலிருந்து வெளியேறிய மணியனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'இதயம் பேசுகிறது' இதழும் 'தினமணி கதிர்' இதழிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சாவியை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'குங்குமம்' இதழும் வெளிவந்தன. பின்னர் குங்குமத்திலிருந்து வெளியேறிய சாவி, 'சாவி' என்ற பெயரிலேயே வார இதழைத் தொடங்கி நடத்தினார்.

'துக்ளக்' பத்திரிகையில் 'விசிட்டர்' என்ற பெயரில் கட்டுரைகளை எழுதி பிரபலமான அனந்த், துக்ளக் பத்திரிகையிலிருந்து விலகி, விசிட்டர் என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியரானார். அதைத் தொடர்ந்து, சாவி நடத்திய 'விசிட்டர் லென்ஸ்' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். இந்த இரு பத்திரிகைகளும் 'சண்டே' பத்திரிகையைப் போன்று தமிழில் செய்தி விமர்சன இதழ்களாக பரிணமிக்க நடந்த முக்கிய முயற்சிகள். ஆனால், அந்த இதழ்கள் தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை.

எழுபதுகளில் பத்திரிகை, திரைப்படம், நாடகம் போன்ற பல்வேறு தளங்களில் மாற்றுக் கலாசார முயற்சிகள் நடந்து வந்த கால கட்டத்தில் உருவானவர் ஞாநி என்கிற ந.வே.சங்கரன். அந்தக் காலகட்டத்தில் சிறுபத்திரிகை வட்டாரத்தில் வெகுஜன ஊடகவியலாளராகவும் வெகுஜன ஊடகங்களில் சிறுபத்திரிகைக்காரராகவும் கருதப்பட்டவர். ஆங்கில நாளிதழில் நிருபராகப் பணியாற்றிய அனுபவம், நவீன இலக்கியத்தில் ஆர்வம், நாடக ஈடுபாடு, திரைப்படம், ஓவியம் போன்ற பிற துறைகளின் அறிவு, எதையும் எளிமையாகச் சொல்லும் மொழிநடை, சமூக அக்கறை, உரிய தகவல்களுடன் தன் தரப்பு நியாயத்தைத் தயங்காமல் சொல்லும் துணிச்சல், தனித்துவமிக்க பார்வையுடன் கறார் விமர்சனம், சமூக நல்லிணக்கம், மதச்சார்பின்மை, விளிம்பு நிலை மக்களின் மேல் கரிசனம் போன்றவை அவரை கவனிக்கத்தக்க பத்திரிகையாளராக்கியது.

"நான் செயல்படும் சகல துறைகளிலும் என் அணுகுமுறை எப்போதுமே தீவிரமான, ஆழமான விஷயங்களை நிறையப் பேரிடம் எளிமையாக விளக்கும் விதத்தில் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்; நிறையப் பேரிடம் பகிர வேண்டும் என்பதற்காக விஷயகனம் லேசாகிவிடத் தேவையும் இல்லை என்பதாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக வெகுஜன சாதனக்காரர்கள் மத்தியில் நான் சிறுபத்திரிகைக்காரனாகவும் சிற்றிதழ் வட்டாரத்தில் மாஸ் மீடியா ஆசாமியாகவும் கருதப்படுகின்ற நிலைமை உண்டென்ற போதும் அது எனக்கு ஒரு

பிரச்னை அல்ல..” என்கிறார் ஞாநி (பழைய பேப்பர் முன்னுரையில்).

1982

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் பணியாற்றிக் கொண்டே மற்ற இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொள்வதாகக் குற்றம்சாட்டி ஞாநியை எக்ஸ்பிரஸ் நிர்வாகம் 1980இல் நீக்கியதைத் தொடர்ந்து, அதை எதிர்த்து அவர் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அந்த வழக்கு நான்கு ஆண்டுகள் நடந்தது. இந்தக் காலத்தில் பெரிய பண வசதியோ, பொருளாதார பின்புலமோ இல்லாத நிலையிலும் மற்றவர்களின் உதவியுடன் ஒரு செய்திப் பத்திரிகையை தொடங்கத் திட்டமிட்டார். அது செய்திப் பத்திரிகையாக இருந்தாலும்கூட, அதில் இலக்கியத்துக்கும் இடமளிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். பெரிய மூலதன வசதிகளோ, பெரும் பண பின்புலமோ இல்லாத சூழ்நிலையில் இப்படி ஒரு புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

இதுகுறித்து, தங்களால் முடிந்த உதவி செய்யும்படி நண்பர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் ஞாநி கடிதம் (6.1.1982) எழுதினார். இந்தப் பத்திரிகை முயற்சிக்கு சுப்ரமணிய ராஜு 3 ஆயிரம் ரூபாய் தந்தார். சுந்தரராமசாமி ஆயிரம் ரூபாய் அனுப்பியிருந்தார். பரீக்ஷா பொருளாளராக இருந்த வைத்தீஸ்வர் போன்ற சில நண்பர்களின் உதவியும் குறிப்பிடத்தக்கது. சுந்தர ராமசாமியின் சுதர்சன் ஜவுளி நிலையம், ராமகிருஷ்ணனின் க்ரியா புத்தக வெளியீட்டு நிறுவன விளம்பரங்களே உள் அட்டையில் இடம் பெற்றன.

பாரதி நூற்றாண்டு என்பதால், பாரதியின் கவிதையிலிருந்து ஒரு வார்த்தை புதிய பத்திரிகையின் பெயராக மாறியது.

‘திக்குகள் எட்டும் சிதறி-தக்க

தீம்தரிகிட தீம்தரிகிட தீம்தரிகிட தீம்தரிகிட

என்ற பாரதியாரின் மழை கவிதையிலிருந்து (12.7.1917 சுதேசமித்திரனில் வெளியானது) ‘தீம்தரிகிட’ என்ற பாரதியின் வார்த்தையில் புதிய பத்திரிகையைத் தொடங்கினார். அப்போது ஞாநிக்கு வயது 28.

“தீம்தரிகிட...! இன்னொரு பத்திரிகை அல்ல. அட்டையைக் கழற்றிவிட்டால் வித்யாசம் இல்லாமல் போய்விடுகிற இன்னொரு பத்திரிகை அல்ல.

மனசுக்கு ஸ்நேகமாய் சற்றே இதமாய் மெல்ல வருடிக் கொடுத்து தூங்கப் பண்ணுகிற இன்னொரு பத்திரிகை அல்ல.

இளமையின் வக்கிரமான கனவுகளுக்கு இனிமையான தீனி போட வருகிற இன்னொரு புதுமையான பத்திரிகை அல்ல.

நடிகையின் நாய்க்குட்டி பற்றிய துணுக்குதான் சினிமா உலகச் செய்தி என்று ஜாலம் செய்கிற இன்னொரு பத்திரிகை அல்ல.

இதுதான் அரசியல் விமர்சனம் என்று வழவழா கட்டுரை வெளியிடுகிற இன்னொரு பத்திரிகை அல்ல.

என்ன எழுதுகிறார்கள் என்றே புரியவில்லை என்று

பயப்படவைக்கிற இன்னொரு பத்திரிகையும் அல்ல.

இதிலும் அரசியல், சினிமா, சிறுகதை என்று எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இதுபோல் இன்னொன்றில்லை. இது ஒன்றுதான் என்று ஒப்புக் கொள்ள வைக்கிற கறாரான பார்வை உண்டு.

இது

ஒரு கறாரான பத்திரிகை.

ஒரு நிஜமான பத்திரிகை

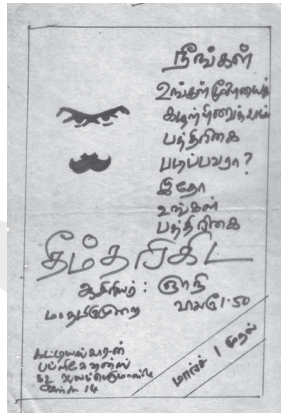
‘சண்டே’ அளவில் வெளியாகும் பத்திரிகை.” என்ற அறிவிப்புடன் ‘தீம்தரிகிட’ வெளியானது.

தீம்தரிகிட இதழின் தலைப்பு எழுத்து, சின்னம் ஆகியவை ஞாநி வரைந்ததுதான். பாரதியின் ரௌத்ரத்துக்கும் மன எழுச்சிக்கும் மட்டும் முக்கியத்துவம் கிடைப்பது போல பாரதியாரின் கண்களும் மீசையும் கொண்ட பாரதியாரின் முகத்தை பத்திரிகையின் சின்னமாக அவர் வடிவமைத்தார். நாடகத்தில் இருந்த ஈடுபாடு காரணமாக இந்த பத்திரிகை வெளியீட்டு நிறுவனத்துக்கு கட்டியங்காரன் பப்ளிகேஷன் என்ற பெயரை வைத்தார்.

புதிய பத்திரிகையின் வருகை அறிவிப்புக்கான எந்த வாசகமும் இல்லாமல் பாரதியாரின் மீசையுடன் கூடிய முகம் மட்டும் கொண்ட போஸ்டர்களை சென்னை நகரில் சில இடங்களில் ஒட்டினார். அதையடுத்த சில நாட்களில் அந்த பாரதியார் முகத்துடன் ‘தீம்தரிகிட’ இதழ் பற்றிய அறிவிப்புடன் கூடிய போஸ்டர்கள் சென்னை நகரில் முக்கிய இடங்களின் சுவர்களை அலகரித்தன.

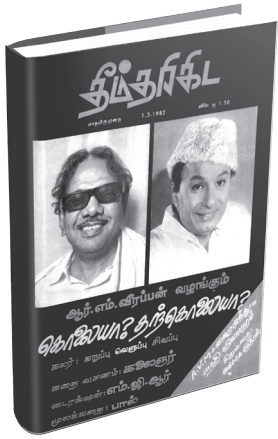
ஞாநிதான் அந்த போஸ்டர்களை டிசைன் செய்தார். அவரது தனித்துவமான எழுத்து வடிவமைப்பில் போஸ்டர்கள் பெரும்பாலும் கருப்பு வெள்ளையில் இருக்கும். பல வண்ணச் சுவரொட்டிகளை மீறி கருப்பு வெள்ளை சுவரொட்டிகள் தனித்துத் தெரியும். அபூர்வமாக இரு வண்ணங்களில் இருக்கும். செலவு குறைவு என்பதால் லித்தோ பிரஸில் அச்சிடுவதுதான் வழக்கம். அச்சிடும் போஸ்டர்களை ஞாநியும் அவரது நண்பர்களும் சென்னை நகரில் முக்கியமான இடங்களில் ஒட்டுவார்கள். போஸ்டர் வடிவமைப்பதைப் போலவே அதை சுவரில் பசை தடவி ஒட்டும் கலையையும் ஞாநி அறிந்திருந்தார்.

அந்தக் காலத்தில் ஆப்செட் அச்சு முறை புழக்கத்தில் இருந்தது. போட்டோ டைப் செட்டிங், லைனோ டைப் மெஷின்கள் இருந்த காலம்தான். ஆனால், எழுத்துகளை ஒவ்வொன்றாகக் கையால் கோத்து அச்சிடும் முறைதான் விலை மலிவானது. அதனால் தீம்தரிகிட இதழுக்காக அச்செழுத்துக்கள் வாங்கப்பட்டன. ஞாநியின் நண்பரும் பரீக்ஷா நாடகக் குழு உறுப்பினருமான சாமி (செல்வராஜ்), தீம்தரிகிட இதழுக்காக அச்சுக் கோர்க்கும் பணியைச் செய்தார். அச்சுக் கோர்த்த பிறகு, கை உருளையில் புரூப் எடுத்துப் பிழை திருத்தம் செய்ய வேண்டும். பிறகு அருகில் உள்ள அச்சுக்கத்தில் உள்ள சிலிண்டர் பிரஸ்ஸில் கொடுத்து ஆர்ட் பேப்பரில் அவுட் புட்

எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு அதை வெட்டி ஓட்டி 'லே அவுட்' செய்ய வேண்டும். தீம்தரிகிட இதழுக்காக ஓவியர் அரஸ் பணியில் இருந்தார். ஞாநியும் லே அவுட் செய்வார். பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர்களாக எழுத்தாளர் பிரபஞ்சனும் கிருபா சங்கரும் (கிரி) இருந்தனர். பத்திரிகையில் சளைக்காமல் எழுதுவது மட்டுமல்லாமல், எட்டி செய்வது, வடிவமைப்பு செய்வது உள்பட பத்திரிகை தொடர்பான எந்தப் பணியையும் இரவு பகல் பார்க்காமல் ஆர்வத்துடன் செய்வார் ஞாநி .

வெகுஜனப் பத்திரிகையின் நல்ல விஷயங்களும் சிறு பத்திரிகையின் நல்ல விஷயங்களும் சேர்த்து இடம் பெற வைக்க முடியும் என்பதற்கு 'தீம்தரிகிட' இதழ் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. வாழ்கின்ற காலத்தின் நிலைமைகளைத் துல்லியமாகப் பிரதிபலிப்பதும் அதை எளிமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் முதல் இதழில் கட்டுரைகள் இருந்தன.

திருச்செந்தூர் ஆலய சரிபார்ப்பு அதிகாரி சுப்பிரமணிய பிள்ளை மரணம் தொடர்பான பிரச்சினை குறித்து விரிவான அலசலுடன்

ஆர்.எம். வீரப்பன் வழங்கும் கொலையா? தற்கொலையா?

கலர்: கறுப்பு வெள்ளைப் பின்பு

கதை வசனம்: கலைஞர் டைரக்ஷன்: எம்.ஜி.ஆர்

என்கிற கவர்ஸ்டோரியுடன் தீம்தரிகிட முதல் இதழ் (1.3.1982) மார்ச் 5ஆம் தேதி

கடைகளுக்கு வந்தது. இந்தக் கட்டுரையை ஞாநி எழுதினார். மதுரையிலிருந்து தீர்க்கவாசன் எழுதிய நேரடி ரிப்போர்ட்டும், 'திருசெந்தூருக்கு...' என்ற தலைப்பில் ரங்கராஜன் (சுதாங்கன்) எழுதிய நேரடி ரிப்போர்ட்டும் இடம் பெற்றன. பாரதி பாடல்கள் நாட்டுடைமை குறித்த உண்மை விவரங்களை வெளிப்படுத்தும் 'ஏவிஎம் + வைரமுத்து = பாரதி விவாபாரம்' என்ற அறந்தை நாராயணன் எழுதிய கட்டுரை, 'சிமெண்ட் முதல் சமஸ்கிருதம் வரை' என்ற தலைப்பில் கர்நாடக கடிதம் என்ற சிவராமனின் கட்டுரை, 'ஏ தமிழா, படவிழா என்றால் செக்ஸ் படம்தானா?' என்ற தலைப்பில் கல்கத்தா கடிதம் என்ற ராஜாராம் கட்டுரை, அசோகமித்திரனின் 'அபவாதம்' என்ற சிறுகதை, 'முன்றாம் பிணை' திரைப்படம் குறித்து சாமிநாதனின் விமர்சனம் 'பெண்கள் பிறந்தது கண்ணீர் சிந்தவா?' என்ற கட்டுரை ஆகியவை முதல் இதழில் இடம்பெற்றன. 'நண்பர்களின் டயரிகளிலிருந்து கிழிக்கப்பட்ட சில பக்கங்கள்' என்ற குறிப்புடன் சின்மயானந்தா, சித்திரக் கற்பனைகள், வாஷிங்டனில் திருமணம், சி.சுப்பிரமணியம், தெலுங்கானாவில் போராட்டம் ஆகிய தலைப்புகளில் 'டயரி' என்ற பகுதி வெளியானது.

"தமிழ் வாசகனுக்கு விரோத குரோதங்களும் படுநாசகரமான பொய்களும் இன்று செய்தி,

சிந்தனைக்கு உணவு என்று ஆகி விட்டது" என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஆகாசனின் 'எங்கும் பத்திரிகை சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு' கட்டுரை, பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தொட்டுச் சென்றது.

பத்திரிகையில் சீரியசான விஷயங்கள் இருந்தாலும்கூட, 'ராசிபலன்' என்ற தலைப்பில் 'புதிய கோணங்கி' என்ற பெயரில் ஞாநி எழுதிய அரசியல் நையாண்டியும் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறாது.

"இந்திராஷ்டம தினங்களும், (எம்.ஜி.ராமச்ச) சந்திராஷ்ட தினங்களும் தொடர்ந்து நீடிக்கிறதால் அசௌகரியங்களும் தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன.

ச.நி. (சர்வதேச நிதி)யின் வக்கிரமான பார்வைக்குத் தனாதிபதிகளான பிரணாப் முகர்ஜியும் நெடுஞ்செழியனும் உட்பட்டிருக்கிறபடியால், எல்லாரும் பட்டுஜட் உபாதைகளால் மேலும் சிரமப்பட்டு, வறுமைக்கோடு என்ற பாதாள லோகத்தை அடைவார்கள். வெங்காயத்திலிருந்து வெள்ளைப்பூண்டு வரை எல்லாமே கைக்கெட்டாமல் பறக்கிற கலியுக ஆச்சர்யங்கள் தொடர்ந்து அதிகமாகும். ராஜ்யாதிபதியான சஞ்சீவரெட்டியின் நீசப் பார்வையால் ஏற்படும் சில சுதந்திரமான பேச்சுக்கள் அவ்வப்போது சகல ஜீவராசிகளுக்கும் மனசுந்துஷ்டியை ஏற்படுத்தி பசியை மறக்கச் செய்யும்.

பொதுவாக இந்தக் காலத்தில் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்ட அத்தியாவசியப் பணிகள், சட்டம் முதலிய ராகுவும் கேதுவும் உச்சநீசத்தில் இருக்கிறபடியால், சர்க்காருக்கு விரோதமாக பேசாமல் இருப்பது நல்லது. இதற்கு மாறாக நடக்கிறவர்கள் தேசிய விருதான நக்ஸலைட் பட்டம் தூட்டப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுவார்கள்."

தீம்தரிகிட வாசகர் சந்திப்பு அந்த ஆண்டில் மார்ச் 10ஆம் தேதி சென்னையில் நடந்தது. அதில் வாசகர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் வகையில், "நாங்கள் இதெல்லாம் எதுவும் இல்லை. திமுகவும் இல்லை. அ.இ.அ.தி.மு.க.வும் இல்லை, ஜனதா, இ.காங்., பாரதிய ஜனதா, ஃபார்வர்ட் ப்ளாக், சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்., பி.டபிள்யூ.பீ, சி.பி.ஐ (எம். எஸ்.) நக்ஸலைட், ட்ராட்ச்கியைட், சி.ஐ.ஏ., கே.ஜி.பி., தமிழரசு கழகம், கா.கா.தே.கா., த.நா.கா.கா., ஆர். எஸ்.எஸ்., முஸ்லிம் லீக், எதுவுமே இல்லை.

நாங்களும் உங்களை மாதிரித்தான் சுற்றி நடப்பதைக் கவலைபோடு பார்க்கிறோம். உண்மையைத் தேடுகிறோம். கிடைக்கிற உண்மையைச் சொல்கிறோம். பயப்படாமல் சொல்வோம். இதே ஏன் சொல்கிறோம் என்றால் உண்மைகளைச் சொன்னால்தான் இனிமேல் இந்தத் தேசமும், ஜனங்களும் நாடும் நீங்களும் உருப்பட முடியும். நம் கவலைகள் போய் சந்தோஷமாய் வாழ வழி கிடைக்கும் என்று நாங்கள் சத்தியமாய் நம்புகிறோம். அவ்வளவுதான்." என்று கூறினார்.

"இன்னார் கதை வெகு அருமை. அந்தக் கட்டுரை பிரமாதம். கிழித்துவிட்டீர்கள் போங்கள். ஏன் ஏன் அபிமான நடிக்கரின் நடிப்பைப்பற்றி எழுதவில்லை போன்ற கடிதங்களை வெளியிடத்தான் வேண்டுமா? அவற்றை வெளியிட்டு அந்தந்த வாசகர்களுக்கு தங்கள் பெயர்கள், அச்சான திருப்தியைக் கொடுத்து குஷிப்படுத்தும் இன்னொரு பத்திரிகையாக தீம்தரிகிட

இருப்பதில் என்ன பயன்?" என்ற கேள்வியையும் எழுப்பிய ஞாநி, உருப்படியான கருத்துகளைத் தாங்கி வரும் கடிதங்களை வெளியிடுவோம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார்.

“வாசகர்கள் கேட்காமல் தாங்களாகவே கேள்வி எழுதி பதிலும் எழுதி, புத்திசாலித்தனத்தை, பாரபட்சத்தை, சிலரை திருப்தி பண்ணும் வேலையைப் பத்திரிகை தர்மமாக ஏற்கவில்லை... கேள்வியாலும் பதிலாலும் ஏதாவது உபயோகம் உங்களுக்கு இருந்தால் அன்றி கேள்வி பதில் வெளியிடப்போவதில்லை.

நல்ல கேள்விகளை வரவேற்கிறோம். அவை எங்களையும் சிந்திக்க வைக்கும் என்பதால்..” என்றும் அவர் விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

“உஷார்! எதிர்க்கட்சிகளில் இந்திராவின் ஒற்றர்கள்” என்ற கவர் ஸ்டோரியுடன் இரண்டாவது இதழ் (15.3.1982) வெளியானது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மண்டைக்காடு துப்பாக்கிச் சூட்டில் ஆறு மீனவர்கள் இறந்தது குறித்து, அந்த கலவர பூமியில் எந்த நிமிடமும் எதுவும் நிகழலாம் என்ற தூழ்நிலையில், உதவி ஆசிரியர் கிருபாசங்கர் அந்த பகுதிகளைத் துணிச்சலுடன் நேரில் பார்வையிட்டு படங்களுடன் உண்மை நிலவரங்களை வெளியிட்டது குறிப்பிடத்தக்க மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. அத்துடன், கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி கவிஞர் ஞானக்கூத்தன் எழுதிய கவிதையும் கலவர பூமியின் படங்களுக்கு அருகே வெளியிடப்பட்டது..

“காலத்தின் ஓட்டத்தில் திரும்பிப் பார்க்கும்போது எத்தனையோ குறைகள் உடையவனாக இன்று அவன் தெரிந்தாலும், நவகாளி போல நாகர்கோவிலுக்கு பாதயாத்திரை போக ஒரு காந்தி இல்லையே என்று வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இன்று எல்லோரும் காந்திகளாவதே வழி....

மனித நேசத்திலும் நாளை வாழ்க்கையிலும் நாகரிகத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிற சாதாரண மனிதர்கள் ஒன்றாய் சேருவோம். மதங்கள் மனிதர்களைப் பிரிக்கும் வெறியர்களின் கூடாரங்களாகிவிட்ட நிலையில் நாம் எல்லாரும் எல்லா மதங்களிலிருந்தும் வெளிபேறுவோம். மனிதர்களாவோம்” என்று தீம்தரிகிட தலையங்கம் தீட்டியது.

கமலஹாசன், ‘குறத்தி மகன்’ படத்தில் ஒரு வரி வசனமும் பேசாமல் படம் முழுக்க தூட் அணிந்து பொம்மையாய் நிற்க வைக்கப்பட்ட நடிகன் இன்று ‘ஏக் துஜே கே லியே’ ஏணியில் ஏறி அனைத்திந்திய சந்தையில் விலை பேசப்படும் தூப்பர் ஸ்டார். ஒரு பக்கம் கமலஹாசன் என்ற கலைஞனை, வர்த்தக திரைகளை விலக்கிப் பார்த்து ஆனந்தப்படுகிற சிறுபான்மை அறிவுஜீவி ரசிகர்கள். இன்னொரு பக்கம், ‘ஐ! கமல்ஐ!’ என்று கண்களை அகல விரித்து சொப்பனம் காணுகிற பெரும்பான்மை விடலைப் பெண் ரசிகர்கள். எப்படி இந்த நடிகனுக்கு இந்த இரண்டும் சாத்தியமாயிற்று? ஹோமோ செக்ஸுவாலிட்டி பற்றி அறிவுஜீவித்தனமாக குறுநாவல் எழுதுகிற தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும்

சில இலக்கியப் பெயர்களை தாராளமாக உதிர்க்கிற, காலில் விழுந்து சேவிக்கிற ரோமியோ உடையில் டப்பாங் குத்து ஆடுகிற இதில் எந்த கமலஹாசன் நிஜம்? இந்தக் கலைஞனை அடையாளம் காண முயற்சித்த கமலஹாசன் சந்திப்பும் இந்த இதழில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது.

சமூகவியல் ஆராய்ச்சியாளரான ரஜ்னி கோத்தாரி, பியூசினஸ் அமைப்பின் புதிய பொதுச் செயலாளராக சென்னையில் நடந்த மாநாட்டில் தேர்வு செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, அவருடன் ஞாநி நடத்திய நீண்ட பேட்டி இரண்டாவது இதழிலும், அதற்கு அடுத்த இதழிலும் தொடர்ந்தது.

‘விசிட்டர் லென்ஸ்’ இதழில் ‘திண்ணை’ என்ற பெயரில் பத்தி எழுத்துகளை எழுதிய ஞாநி, தீம்தரிகிட இரண்டாவது இதழில் அந்தப் பெயரில் பத்தியைத் தொடர்ந்தார். “இது தீம்தரிகிட திண்ணை. ஆசிரியருக்கும் உங்களுக்குமான பேச்சு, இனிமேல் இங்கே நடக்கும்” என்றார். அறந்தை நாராயணனின் தமிழ்ப் பண்பாட்டு கலாசார பக்கம் பகுதியில், ‘வாடி என் கப்பக் கிழக்கே!’ என்ற தலைப்பில் சினிமா சீரழிவுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டியிருந்தார். ‘லஞ்சம் கொடுத்த எம்எல்சி’, துணிச்சலான கட்டுரை.

தமிழில் வித்தியாசமான பத்திரிகைத் முயற்சி தீம்தரிகிட. ஆனால், பணவசதி பற்றாக்குறை, பத்திரிகையை தொடக்கத்திலிருந்தே தள்ளாடச் செய்து வந்தது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். மூன்றாவது இதழும் உரிய காலத்தில் வெளியிட முடியவில்லை. அதை விளக்கி மீண்டும் பத்திரிகை ஏஜெண்டுகளுக்குக் கடிதம் (4.4.82) எழுதினார்.

“தீம்தரிகிட மூன்றாவது இதழ் இப்போது உங்கள் கைகளில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு பதிலாக இந்தக் கடிதம் இருக்கிறது.

இன்னொரு கடிதமா, இன்னொரு வாய்தாவா என்ற அலுப்பு உங்களுக்கு ஏற்படுவதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

எங்களுக்கும் கூட சமாதானம் சொல்வது அலுப்பாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக ஏதும் தெரிவிக்காமல் மௌனமான இருந்து விட முடியுமா? அது நியாயமில்லையே. சென்ற இதழ் 15.3.82 தேதியிட்டது 23, 24 தேதிகளில் வெளிவந்ததால் சற்றே விற்பனை பாதிக்கப்பட்டது என்று உங்களில் பலர் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். இந்த நிலைமையில் 1.4.82 இதழை 5.4.82 அன்றோ அல்லது 8, 9 தேதிகளிலோ கொண்டு வருவதும் சரியல்ல என்று படுகிறது. எனவே, 1.4.82 இதழை வெளியிடாமல் நிறுத்தி விட்டோம். ஏப்ரல் 15ஆம் தேதியிட்ட இதழ் 12, 13 தேதிகளில் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

அடுத்த இதழில் பல பரபரப்பான விஷயங்கள் வெளியாகின்றன. வெறும் வியாபாரத்துக்காகச் சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே பரபரப்பான விஷயம் ஒன்று வெளியாகிறது. தவிர, புதிய தொடர்கதை, ‘மோகத்தைக் கொன்றுவிடு’ ஆரம்பமாகிறது.

இதற்காக தனி போஸ்டர் வெளியிடுகிறோம் (மாடலை இணைத்திருக்கிறோம்).

இனிமேல் இந்த மாதிரி கடிதங்கள் உங்களுக்கு வராது. விற்பனையைப் பற்றி, பில் பாக்கியைப் பற்றி, வாசகர்கள் கருத்துக்களைப் பற்றி, உங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பற்றி மட்டுமே நாம் பேச வேண்டியிருக்கும்...” என்று அந்தக் கடிதம் சொல்கிறது.

ஒரு வாரம் கழித்து வந்தாலும்கூட, தீம்தரிகிட மூன்றாவது இதழ் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை, இப்போதும் கூட அந்த இதழைப் படித்துப் பார்ப்பவர்கள் நேரடியாக உணர்வார்கள். அந்த இதழின் முக்கியமான அம்சம், நக்ஸலைட் கைதி வள்ளுவனின் பேட்டி. அதுபோன்ற பேட்டியை அந்தக் காலத்தில் எந்த வெகுஜன இதழும் வெளியிட்டிருக்காது. அந்த அளவுக்கு அரசின், போலீசின் அடக்குமுறையும் நெருக்கடியும் இருந்த காலம் அது. 1971 ஜூலையில் இருந்து 1982 மார்ச் வரை சிறையிலிருந்து முதன் முறையாக

பரோலில் வெளியே வந்துள்ள வள்ளுவனின் பேட்டி அந்த இதழில் வெளிவந்துள்ளது. இடப் பற்றாக்குறை காரணமாக மிகவும் சிறிய எழுத்துகளில் வெளியிட வேண்டியதாகி விட்டது. அத்துடன், அந்த நீளமான பேட்டி சுருக்கப்பட்டது.

இந்த நேர்காணல் சென்னையில் இருந்த எஸ். வி. ராஜதுரையின் வீட்டில் நடைபெற்றது. அவரது முயற்சியினாலும் உதவியினாலும் தான்,

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பேட்டியை ஞாநி எடுக்க முடிந்தது. அந்தப் பேட்டியின் போது வள்ளுவனின் படங்களை எடுத்தவர் சுபா சுந்தரம்.

சிறைச்சாலை அனுபவங்கள் உள்ளிட்ட வள்ளுவனின் குறிப்புகள், தமிழ்நாட்டில் நக்சலைட்டுகள் உருவானது ஏன்? - மத்திய அரசு ஆராய்ச்சி, வள்ளுவனின் தாயார் என்ன நினைக்கிறார்?...இப்படி அந்தப் பேட்டியுடன் இணைந்த பல்வேறு தகவல்கள் பிரச்சினையின் தீவிரத்தைத் தெளிவாக முன்வைத்தது. அச்சான இதழை ரயில்வே பார்க்ஸ் சர்வீஸில் கொண்டு சேர்க்கப் பட்டபாட்டையும், பிரச்சினையில்லாமல் கொடுத்துவிட்டு அப்பாடா என்று வந்தது குறித்தும் உதவி ஆசிரியர் கிருபா சங்கர் இன்றைக்கும் நினைவுகூர்கிறார்.

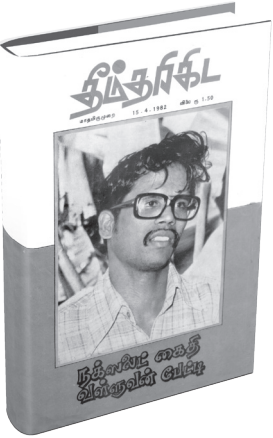
‘ஆறு லட்சம் பிரதியும் ஒரு கதைகளும்’ என்ற திலீப்குமாரின் சிறுகதையும் ஆத்மாநாமின் கவிதையும் அந்த இதழில் இடம் பெற்றிருந்தது. ‘மோகத்தைக் கொண்டு விடு...’ என்ற புதிய நாவல் எழுதியவரின் பெயர் குறிப்பிடப்படாமல் இந்த இதழில் தொடங்கியது. அதை எழுதியது ஞாநிதான். இதழ் நின்று விட்டதால் அந்த நாவல் தொடரவில்லை. பிற்காலத்தில் அதை அவரும் எழுதி முடிக்கவில்லை. மோகத்தைக் கொண்டு விடு...முற்றுப் பெறாத தொடர்கதையாகிவிட்டது.

“தீம்தரிகிட இதழில் யாரையுமே எதையுமே

பாராட்டுவதில்லை, எல்லாவற்றையும் திட்டுகிறார்கள் என்பதாய் ஒரு கருத்து சில வாசகர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படியொன்றும் திட்டுவதற்கு ஒரு பத்திரிகை தீம்தரிகிட என்பது நம் கோஷமல்ல. பாராட்டுகிற மாதிரி என்ன நடந்தாலும், யார் செய்தாலும் பாராட்டுவோம். தயங்கமாட்டம். அந்த மாதிரி காரியங்களை தேட வேண்டிய நிலைமை இருப்பதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும்? என்று திண்ணை பக்கத்தில் விளக்கம் சொன்ன ஞாநி, சென்னை சாலைகளின் நிலைமை பற்றி ஆனந்த விகடன் நல்ல படக் கட்டுரையைப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார். மற்றொரு விஷயத்துக்காக திருவல்லிக்கேணி முஸ்லிம் மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நிர்வாகிகளுக்கும் பாராட்டு.

‘பெரும் பத்திரிகைகள் மத்தியில் தீம்தரிகிட’ என்று இந்தப் பத்திரிகையின் முயற்சியை பெங்களூரிலிருந்து வெளிவந்த முக்கியச் சிறுபத்திரிகையான ‘படிகள்’ (13வது இதழ்) 1982இல் பாராட்டி எழுதியது. “சிறு பத்திரிகை சார்ந்தவர்கள் அதிகமான வாசகர்களை எட்டுவதற்கு பிரயத்தனங்கள் செய்வது பற்றி அவ்வப்போது, சமீப காலங்களில் பேச்சு அடிப்பட்டு வந்தது என்றாலும் ஏதும் முயற்சிகள் பெரிதாய் நடந்ததாய் சொல்வதற்கில்லை. இந்நிலையில் சிறு பத்திரிகைகள் மத்தியிலிருந்து தோன்றிய ஞாநி, தொடக்கத்தில் நாடகங்களுடன் தன்னைச் சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர், தீம்தரிகிட என்ற மாதமிருமுறையைத் தொடங்கியிருக்கிறார். பத்திரிகையின் மூன்று இதழ்களைப் பார்த்தபோது பெரும் பத்திரிகைகளுக்கே உரிய நோய்கள் இல்லாதிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது. அட்டையில் பெண்கள் படம் இல்லை. வழக்கமான மசாலாக்கள் ஏதும் இல்லை. இப்படியான பத்திரிகை உயிர் வாழ்வது, நமது கலாசாரத்துக்கு தேவையானது. வியாபாரிகள் நிறைந்து காணப்படும் தமிழ்ச் சூழ்நிலையில் நிறையப் போராட வேண்டி வரும். காரணம். வியாபாரத்துக்குகான பெண் சதை, சினிமா, மசாலா அரசியல் கோமாளித்தனங்கள் எந்தப் பெண்ணுடைய வயசு எது போன்ற போட்டிகள் ஏதும் இந்த பத்திரிகையில் இல்லை. ரஜனி கோத்தாரியின் இன்றைய அரசியல் பற்றிய ஆழமான அகலமான அலசல் சிறுபத்திரிகைகளில் கூட இதுவரை வராத கட்டுரையாகும். அதுபோல் வள்ளுவன் பேட்டி, இன்றைய அரசியல் சூழலில்; பத்திரிகை அமைப்புகள் இதுவரை ஏற்படுத்திய அதர்மக் கோட்டையை உடைத்தெறியும் தார்மீகச் செயலாக்கப்படுகிறது. இது போன்ற பத்திரிகைகளுக்குப் பெரும் பத்திரிகை முதலாளிகளின் ஆதரவோ, லாப பங்கீடோ இருக்க முடியாது என்றே தெரிகிறது. இந்நிலையில் சிறு பத்திரிகை சார்ந்தவர்கள் இப்பத்திரிகைக்கு எல்லாவித உதவியையும் செய்ய வேண்டியது அழியாத தேவையாகவுள்ளது.”

ஆனால், ஏஜெண்டுகளிடமிருந்து பணம் வருவதில் தாமதம், பத்திரிகையை நிலைநிறுத்தத் தேவையான விளம்பர வருவாய் இல்லாமை உள்ளிட்ட பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளால் மிகுந்த எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்திய தீம்தரிகிட இதழ் அத்துடன் நின்று போனது சோகம். அதனால், ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்த பிரபஞ்சன்

எழுதும் சகல துறைகளிலும் போலிகள் + நிஜங்கள் குறித்த 'அறிமுகம்', கிருபா சங்கரின் தலைகீழாகக் கிடக்கும் துறையைப் பற்றிய நேரான பகுதியான 'சினிமா' ஆகிய புதிய தொடர்களும் வெளிவரவில்லை. தீம்தரிகிட இதழில் வெளியிடுவதற்காக ஆத்மாநாமம் கொடுத்திருந்த 'அமைதி அமைதி' என்ற மற்றொரு கவிதை அச்சுக் கோர்க்கப்பட்டு பிரசுரத்துக்குத் தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தும் அது வெளியிட முடியாமல் போய்விட்டது.

1985

ஆனால், ஞாநி தனது பத்திரிகை முயற்சியை கைவிடவில்லை. எக்ஸ்பிரஸ் நிர்வாகம் வேலை நீக்கம் செய்ததை எதிர்த்துத் தொடர்ந்த வழக்கில் வெற்றி பெற்ற ஞாநி, அதன் மூலம் இழப்பீடாகக் கிடைத்த ஊதிய நிலுவைத் தொகையில் கடன் கொடுத்தது போக மீதமுள்ள தொகையைக் கொண்டு மீண்டும் தீம்தரிகிட இதழைக் கொண்டு வர முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அதற்காக, மகாலிங்கபுரம் லட்சுமணன் தெருவில் முதல் மாடியில் சிறிய அறையை வாடகைக்கு எடுத்திருந்தார். பத்திரிகையில் பணிபுரிவதற்கு ரெவித்தம்பி மட்டும் தான். இந்த முறை முதல் இதழில், நக்கீரன் கோபால் (அப்போது நக்கீரன் வெளிவரவில்லை) சில பக்கங்களை வடிவமைத்துத் தந்தார் என்பதையும் வேறு பணி நிமித்தம் அவரால் வர முடியாததால் வேறு ஒருவரை அனுப்பி வைத்ததையும் ரெவித்தம்பி நினைவுகூர்ந்தார். தற்போது சினிமா நிருபராக இருக்கும் வேணுஜி, அப்போது பக்க வடிமைப்பாளர். அவரும் தீம்தரிகிட இதழின் பக்கங்களை வடிவமைத்தார். ஞாநியும் அவரது பங்குக்கு வடிவமைத்தார். மீண்டும் தீம்தரிகிட 11.3.85 முதல், வார இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது. அப்போது தீம்தரிகிட இதழின் ஆசிரியர் மாணஸி. வெளியிடுபவர் ஞாநி.

"பத்தோடு பதினொன்றாக வருகிற பத்திரிகைகளுக்கும், விற்பனைக்காக தரத்தை மறக்கத் தயாராயிருக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் பிரச்சினைகள் கிடையாது. ஆனால் தீம்தரிகிடவுக்கு பிரச்சினைகள் எதிர்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. சமூகத்தைப் பற்றி அக்கறையுடன் உண்மையைத்தேடி, நிலைமைகளை விமர்சிக்கிற, புதிய ரசனைகள் உருவாவதற்கு உழைக்கின்ற பத்திரிகைக்கு பலவிதமான பிரச்சினைகள் வரத்தான் செய்யும். எங்களுக்கும் வந்தன. எனவே, தற்காலிக இடைவெளி நமக்குள் ஏற்பட நேர்ந்தது.

பெரிய பணமுதலீட்டோடு பிரபலமானவர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட பத்திரிகைகள் பல மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சில பத்திரிகைகள் நடுவே நின்று போய் பிறகு வெளி வர ஆரம்பித்திருக்கின்றன. பிரபல பத்திரிகையாளர் குஷ்வந்த் சிங்கை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'இண்டியா டூட்' நிர்வாகம் நடத்திய 'நியூ டெல்லி' பத்திரிகை நின்று விட்டது. ஆங்கிலப் பத்திரிகைத் துறையில் புது மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த 'சண்டே' வார இதழ் கல்கத்தாவில் பெரிய பத்திரிகை நிறுவனமான ஆனந்த பஸார் கம்பெனியால் நடத்தப்படுகிறது. 6 மாத காலம் வெளிவராமலிருந்து 'சண்டே' மீண்டும் பழையபடி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நிறுவனத்தின் 'இல்ஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி' பல உருவங்களில் மாறி மாறி வெளிவந்து கடைசியாக கவிஞர் ப்ரிதீஷ் நந்தியின் ஆசிரியப் பொறுப்பில் புதிய உத்வேகத்தோடு வந்தது. நடுவில் நின்றுபோய் இப்போது வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில், அதுவும் தமிழில் சமூக அக்கறையுடன் செயல்படும் பத்திரிகைகள் வெளிவருவது சிரமமென்று இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் 'தீம்தரிகிட' தற்காலிக ஓய்வெடுத்ததில் ஆச்சரியமில்லை. வருத்தமிருக்கலாம். அதற்கும் இனி அவசியம் இல்லை.

'ஓயுதல் செய்யோம். தலை சாயுதல் செய்யோம். உண்மைகள் சொல்வோம். பல வண்மைகள் செய்வோம்' என்ற பாரதியின் வரிகளே தீம்தரிகிடவின் லட்சிய வரிகளுமாகும். ஓயாமல் மீண்டும் எங்கள் பணியில் இறங்கியிருக்கிறோம்...' என்று அந்த இதழில் ஞாநி எழுதினார்.

பழைய மாதிரி மேப் லிப்தோ காகிதத்தில் பல வண்ண அட்டைப் பக்கம் இல்லை. பத்திரிகைக் காகிதத்திலேயே அட்டை. அட்டைப் பக்கம் மட்டும் இரு வண்ணங்களில். அதுவும் அந்த இதழில் மட்டும். இந்த வார இதழின் விலை ஒரு ரூபாய் தான். 'ஸாரி! சமையல் குறிப்பு, ஷாப்பிங், அரட்டை, ஃபேஷன் எதுவும் கிடையாது' என்று அட்டைப் பக்கத்திலேயே அறிவிப்பு. பம்பாயைச் சேர்ந்த ரீச்சிங் அவுட் காலண்டரில் வெளியான பெண்ணின் ஓவியம் அட்டைப் படமாக இடம் பெற்றுள்ளது. அதே காலண்டரில் உள்ள கமலாதாஸ், மம்தா காலியா ஆகியோரின் கவிதைகளை ஞாநி மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழப் பிரச்சினை தீவிரமாக இருந்த காலகட்டத்தில் அந்த இதழில் (11.3.1985) வெளி வந்த நிர்மலா நித்யானந்தன் பேட்டிக் கட்டுரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியை நிர்மலா நித்யானந்தன் இலங்கையில் கைதாகி சிறையில் இருந்த முதல் தமிழ் அரசியல் பெண் கைதி. 19 மாத கால சிறைவாசத்துக்குப் பின் மட்டக்களப்பு சிறையிலிருந்து விடுதலைப் புலிகள் உதவியுடன் தப்பி இந்தியா வந்த அவருடன் ஞாநி, சென்னை கடற்கரையில் மூன்று மணி நேரம் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறார். அந்த உரையாடலின் முக்கிய அம்சங்கள் பேட்டியாக வெளிவந்துள்ளது. இதுகுறித்த கவிஞர் பிரமிளின் (பிர்ருமிள் தர்மோத் ஜீவராமுள்) கடிதம் 18.3.1985 இதழில் வெளியானது.

'நீங்கள் நான் மற்றவர்கள்' என்ற எழுத்தாளர் அசோகமித்திரன் காலம்/பத்தி இந்த இதழில் தொடங்குகிறது. அரசியலுக்குப் பெண்கள் அதிகமாக வராதது ஏன்? என்பது குறித்து மைதிலி சிவராமன் கருத்து, வெ.சாமிநாத சர்மா எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதி மறுபிரசுரம், ரீவேல்யூவேஷன் இரண்டு தீர்ப்புகள் குறித்து எந்த நீதிக்குத் தலை வணக்குவது? கட்டுரை போன்றவையும் அந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் பெண்கள் தமிழ் சினிமாவில் சொன்னபடி கிருஷ்ணசாமி ரமேஷ் (மறைந்த பி.கே. ரமேஷ்) எழுதியிருக்கிறார். மீண்டும் ஒரு காதல் கதை, துருவி என்ற பெயரில் ஞாநியின் விமர்சனமும் இந்த

இதழில் இடம் பெற்றுள்ளது.

‘பஸ் கட்டண உயர்வு அரசாங்க மோசடி’ என்ற கவர் ஸ்டோரியுடன் 18.3.1985 தேதியிட்ட தீம்தரிகிட இதழ் வெளியாகியது. அந்த இதழுடன் வாசகர்களுக்கு அணியட்டையும் வழங்கப்பட்டது, சமூகப் பிரச்சினைகளில் வாசகர்களையும் அக்கறை கொள்ளச் செய்யும் வித்தியாசமான முயற்சி.

அது எதற்காக என்பது குறித்தும் தலையங்கத்தில் விளக்கப்பட்டிருந்தது. “தீம்தரிகிட உங்கள் கனவுகளை அல்ல, கவலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பத்திரிகை என்று பிரகடனம் செய்த பத்திரிகை இது. வெறும் பிரகடனமில்லை. சுற்றி நடக்கும் விஷயங்களில் உண்மையைத் தேடி, கண்ட உண்மையை உரக்கச் சொல்ல விரும்பினாலும் பல காரணங்களால் முடியாமல் இருக்கிற சாதாரண, நடுத்தர பத்திரிகை படிக்கும் வாசகர்களின் குரலே தீம்தரிகிட.

எனவே பத்திரிகையின் வசதி, நடைமுறை வரம்புக்குட்பட்ட நிலையில் நாமும் இந்தப் பொதுப் பிரச்சினையில் குரல் எழுப்புவோம். இந்த இதழுடன் பஸ் கட்டண உயர்வைக் கண்டிக்கிறோம். தீம்தரிகிட வாசகர் வட்டத்தின் அணியட்டையை (பேட்ஜ்) இணைத்திருக்கிறோம் நீங்கள் செய்ய வேண்டியெல்லாம் இந்த அட்டையை, கிடைத்த நாளிலிருந்து உடனடியாக அணிந்து கொண்டு வெளியே செல்வதுதான். பொது மக்களின் கருத்தை அரசுக்குத் தெரிவிக்க நாங்கள் தரும் முதல் யோசனை இது. தமிழக அரசின் தலைமைச் செயலாளருக்கு அஞ்சல் அட்டை மூலம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கவும்.”

1895இல் பிறந்த ரஷ்ய எழுத்தாளர் மிக்கோயல் லோஷின்கோ, ரஷ்ய புரட்சிக்குப்பின் நடுத்தர வகுப்பு நடந்து கொண்ட விதம் பற்றி கிண்டல் தொனிக்கும் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். அவர் எழுதிய ஒரு நையாண்டி கதை ஞாநியின் மொழிபெயர்ப்பில் ‘மோப்பம்’ என்ற பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. இதழில் மொழிபெயர்ப்பாளர் பெயர் போடப்படவில்லை. அத்துடன், இந்த இதழில் விக்ரமாதித்யன் கவிதைகள் வெளியாயின.

டயரி, மீண்டும் வக்கீல் போலீஸ் மோதல் சாத்தூர் சம்பவம், சினிமாவும் மனசாட்சியும் குறித்து வெ.சாமிநாத சர்மாவின் கட்டுரைப் பகுதியின் மறு பிரசுரம் ஆகியவையும் இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ராஜீவ்காந்தி அரசின் தலைகீழ் பட்ஜெட் என்ற கவர் ஸ்டோரியுடன் வெளிவந்த 25.3.1985 இதழின் அட்டையில் ராஜீவ்காந்தியின் படம் தலைகீழாக வெளியிடப்பட்டது. கடையில் தொங்கும் இந்த பத்திரிகையின் கருப்பு வெள்ளை அட்டைப்படம் வாசகர்களை இந்தப் பத்திரிகையைத் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. இந்த இதழில் ஈழப்போராளி ரவி சேகரன் மரணம் குறித்து மு. நித்தியானந்தன் கட்டுரை, பாங்க் நிர்வாகி + வியாபாரி + ரூ.200 கோடி பகல் கொள்ளை, ஒரு எழுத்தாளர், ஒரு பல்கலைக்கழகம், ஒரு அநாமதேயக் கடிதம், அசோகமித்திரனின் பத்தி, ஆத்மாநாமின் ஒரு கவிதை, ஆறுதல் என்ற வண்ணதாசன் கதை ஆகியவையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

250 படங்களாகியும் சிவாஜிகணேசனுக்கு ஏன் சிறந்த நடிகர் பரிசு கிடைப்பதில்லை? என்பது குறித்து கிருஷ்ணசாமி ரமேஷ், சித்தரஞ்சன் (ஞாநியின் மற்றொரு புனைப் பெயர்) ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைதான் 1.4.85 இதழின் கவர் ஸ்டோரி.

‘கண்மணி ராஜம்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் இன்குலாப் எழுதிய கவிதை நூலை சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் பாடத்திட்டத்திலிருந்து நீக்கியதைக் கண்டித்து ஒரு கட்டுரை, கோர்ட் உத்தரவை டபாய்க்கும் சிறை நிர்வாகம் (ஒரு மகஜர் பெட்டிக்கு இரண்டு தாழ்ப்பாளர்), கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மின்சார சித்திரவதை, பாராட்டுப் பெறும் பெண் பத்திரிகையாளர், ஆர்.ராஜேந்திர சோழனின் ‘எதிர்பார்ப்புகள்’ சிறுகதை, அசோகமித்திரன் பத்தி போன்றவை இந்த இதழில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மார்ச் 11ஆம் தேதியுடன் மீண்டும் வரத் தொடங்கிய தீம்தரிகிட வார இதழ் 1.4.85 வரை 24 பக்கங்களுடன் ஒரு ரூபாய் விலையில் வெளியானது. ஆனால், பத்திரிகை நிர்வாகச் செலவு மிக மிகக் குறைவு என்றாலும்கூட, பத்திரிகை ஏஜெண்டுகளிடமிருந்து பணம் வருவதில் தாமதம், விளம்பரம் இல்லாமை போன்ற காரணங்களால் பொருளாதார நெருக்கடியில் மீண்டும் சிக்கித்தவித்த தீம்தரிகிட அடுத்த இரு மாதங்களுக்கு வெளி வரவில்லை.

மீண்டும் 16.6.1985இல் மாதமிருமுறை இதழாக 32 பக்கங்களுடன் ரூ.1.25 விலையில் ‘தெலுங்கு கங்கை திட்டம் கோவிந்தா?’ என்ற கவர் ஸ்டோரியுடன் வெளிவந்தது. பகிரங்கக் கொள்ளைக்குப் பள்ளிக்கூடமா? தபால்கள் தாமதமாவது ஏன்? பஞ்சாப் பிரச்சினை எப்போது முடியும்? குடும்ப நலத்திட்டத்தில் மஸ்டர் ரோல் மோசடி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தவழ்கிறதா, தள்ளாடுகிறதா? கோலார் தங்கவயல் மூடப்படுகிறதா? 45 நாட்களில் 20 கோடி நஷ்டம், கலை விழாவுக்கு சிலைகள் போகாமல் தடுப்பது எப்படி? கலைப் பக்கங்கள், மௌனி மறைவுக்கு அசோமித்திரனின் அஞ்சலி...இப்படி பல பகுதிகள்.

அத்துடன், எமர்ஜென்சி (1975-1985) பற்றிய தலையங்கமும், அவசர நிலை காலத்தில் கவிஞர் கே.சச்சிதானந்தன் எழுதிய யார் எதிரி? என்ற கவிதை மொழிபெயர்ப்பும் (பெயர் குறிப்பிடாவிட்டாலும் மொழிபெயர்ப்பு ஞாநி) குறிப்பிடத்தக்கவை. அறந்தை நாராயணன் எழுதும் ‘தமிழனின் அரசியல் சினிமா’ என்ற புதிய தொடர் அடுத்த இதழில் ஆரம்பம் என்ற அறிவிப்பும் வெளிவந்தது. ஆனால், மீண்டும் பொருளாதாரச் சிக்கல். பத்திரிகை வெளிவரவில்லை. அதனால், அந்தப் புதிய தொடரும் வெளிவரவில்லை.

2002

பொருளாதார காரணங்களுக்காக பத்திரிகையின் வடிவத்தை ஞாநி மாற்றுவார். தீம்தரிகிட முதல் மூன்று இதழ்கள் சண்டே இதழ் போல மேம்பலித்தோ வண்ண அட்டையுடன் வெளியாகியது. அடுத்து நியூஸ் பிரிண்ட் காகிதத்தில் கருப்பு வெள்ளையில் அட்டைப்படம்.

ஆனாலும், அவரது பத்திரிகை நடத்தும் ஆர்வத்தை

பொருளாதாரம் தடை செய்து விடவில்லை. எப்போது எல்லாம் பணம் கிடைக்கிறதோ, அப்போதெல்லாம் பத்திரிகையைக் கொண்டு வருவது குறித்து யோசிப்பார். 17 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 2002ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து ரூ.15 விலையில் இரு மாத இதழாக மறுபடியும் 'தீம்தரிகிட'. அதையொட்டி வாசக நண்பர்களுக்கு ஞாநி ஒரு கடிதம் (15.2.2002) எழுதினார்

"...இனி சொந்த முயற்சியில் பத்திரிகை வெளியிடுவது இல்லை என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு அந்த முடிவை உறுதியுடன் பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றிவந்திருக்கிறேன். இப்போது ஏன் மறுபடியும் அந்தப் பரிசோதனையில் இறங்க வேண்டியதாகிவிட்டது? சிரங்கு பிடித்தவன் கை போன்ற மன அரிப்புகள் காரணம் அல்ல என்பதை 15 ஆண்டு பிடிவாதமே காட்டும்.

தீம்தரிகிட இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கப்பட்டபோது அத்தகைய முயற்சிகளுக்கான தேவை இருந்த நிலை இன்றும் மாறிவிடவில்லை என்பது பொதுவான காரணம். அதை விட முக்கியமான காரணம், கடந்த ஓராண்டு காலமாக நான் சந்திக்கும், உணரும் ஒரு மாற்றம். நான் எப்போதும் பெரிய பத்திரிகைகளில் வேலை செய்வதை என் ஜீவிதத்துக்கான வழியாகவும், கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கான வழியாகவும் சேர்த்தே செய்துவந்திருக்கிறேன். வருமானத்துக்காக வேறொரு வேலை, கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கு இன்னொரு சாதனம் என்ற நிலையில் நான் இருக்கவில்லை.

கடந்த ஓராண்டாக நான் சந்திக்கும் நிலை இதுவரை கடந்த 30 ஆண்டுகளில் நான் சந்தித்திராதது. கருத்துச் சமரசங்கள் செய்துகொள்ளாமல் எனக்கு முழு நேர வேலையோ, பகுதி நேர வேலையோ தமிழ் மீடியா சூழலில் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. தமிழில்தான் இயங்குவது என்று 22 ஆண்டுகள் முன்பு மேற்கொண்ட முடிவை மாற்றிக் கொள்ளவும் எனக்கு விருப்பமில்லை. இதற்கு முன்பு எனக்கு முழுக் கருத்துச் சுதந்திரம் கொடுத்து நான் எழுத அனுமதித்த இதழ்கள் கூட இந்த ஓராண்டில் பலமுறை என் கட்டுரைகளை, ஏன், கடிதங்களைக் கூட நிராகரித்தன. வெளியிட்ட ஓரிரு முறையும், சில பகுதிகளை நீக்கிவிட்டு வெளியிட நான் ஒப்புக் கொண்ட பிறகே வெளியிடும் நிலை.

இது பற்றிப் பலருடனும் பலமுறை விவாதித்தபோது தெரிய வரும் உண்மை ஒன்றுதான். முன்னெப்போதையும் விட, இன்று மீடியாவில் கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான இடம் சுருங்கிக் கொண்டே வருகிறது. இதற்குப் பல சமூக, அரசியல் காரணங்கள் உண்டு. சார்புகளை மீறிப் பல்வேறு கருத்துக்களும் குறிப்பாக, பொதுக் கருத்துக்களுடன் முரண்படும் கருத்துக்களும் வாசகர் முன்பு வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற பார்வை மங்கிக் கொண்டே வருகிறது.

இந்தச் சூழலில்தான் 'தீம்தரிகிட' இதழை மறுபடியும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதல் இதழ், விழிப்பு உணர்வு தினமான ஏப்ரல் 1 அன்று வெளிவரவேண்டும் என்பது என் அவா. தொடக்கத்தில் இரு மாத இதழாக தீம்தரிகிட ஓராண்டில் ஆறு இதழ்கள் வெளிவரும். ஆண்டு சந்தா: ரூ 100.

வெகுஜன இதழ்களின் வாசகர்களின் தீவிரமான அறிவு, ரசனைத் தேடல்களுக்கான உணவாக, உந்துதலாக 'தீம்தரிகிட' இருக்க வேண்டும் என்ற ஆதி நோக்கத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. சிற்றிதழ்களின் நோக்கம், செயல்பாடுகளிலிருந்து இது வேறுபட்டது என்பதால் முரண்பட்டது அல்ல. எந்த நல்ல விஷயமும் பலரையும் சென்றடைய வேண்டும்; நல்ல விஷயங்களை நாடுகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே என் நிரந்தரமான நோக்கம். கதை, கவிதை, அரசியல், சமூகம், திரைப்படம், நாடகம், இசை, கலைகள் என்று சகல துறைகளிலும் எப்போதும் போல 'தீம்தரிகிட' அக்கறை செலுத்தும்.

இதை சாத்தியப்படுத்த, தொடக்கத்திலேயே குறைந்தபட்சம் 'தீம்தரிகிட' இதழுக்கு ஐநூறு சந்தாதாரர்களாவது தேவை. நீங்களும் உங்கள் முயற்சியினால் இன்னும் சிலரும் சந்தாதாரர்களானால், இது சாத்தியம்தான். ஐநூறு சந்தாதாரர்கள் மார்ச் 15க்குள் கிடைக்காவிட்டால் தீம்தரிகிட இதழை வெளியிடும் என் திட்டம் தளர்ச்சியடையும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதில் உங்கள் பங்கை நீங்கள் அவசியம் ஆற்றவேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடனும் 'தீம்தரிகிட' இதழில் வெளிவரும் கருத்துக்கள், படைப்புகளுடனும் நீங்கள் சில சமயம் உடன்படலாம்; சில சமயம் முரண்படலாம். ஆனால் தமிழின் வெகுஜன வாசகர்களின் தீவிரமான அறிவு, ரசனைத்தேடல்களை ஊக்குவிக்க, வளர்க்க உதவுகிற ஒரு களம் தேவை என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால், தயவு செய்து இந்த முயற்சியை ஆதரிப்பீர்கள். அடுத்த ஓரிரு வாரங்களில் உங்களுடைய, உங்கள் நண்பர்களுடைய மணியார்டர்கள் வந்து குவியட்டும். அவற்றை அஸ்திவாரக்கற்களாகக் கொண்டு நானும் நண்பர்களும் தீம்தரிகிட இதழை, கோபுரமாக இல்லாவிட்டாலும் சிறு குடிலாகவேனும் கட்டுவோம்." என்று நம்பிக்கையுடன் அவர் அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.

பெரிய பத்திரிகைகளைப் போல அதிக வாசகர்களுடன் உரையாட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட தீம்தரிகிட, பொருளாதாரக் காரணங்களால் சிறிய எண்ணிக்கையிலான இதழாக வரத் தொடங்கியது.

2002ஆம் ஆண்டில் ஞானபாநு வெளியீடாக 'தீம்தரிகிட' மறுபடியும் வந்தபோது பழைய வீச்சுடன் ஆழமான கட்டுரைகளுடனும் ச.தமிழ்ச்செல்வன், பாஸ்கர் சக்தி, மா ஆகியோரின் புதிய தொடர்களுடனும் வெளிவந்தது. ஈழத்துக் கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனின் முக்கியமான நேர்காணலும் வெளியாகியுள்ளது. இந்த இதழ் வெளிவந்த காலத்தில், மா, பாஸ்கர் சக்தி ஆகியோர் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தனர். கா. பாலமுருகன், கே. விஜயக்குமார், சே.பிருந்தா, மனுஷ் நந்தன் ஆகியோர் பத்திரிகை நிர்வாகத்தில் உதவியாக இருந்தனர். லே அவுட் செய்வதற்கு வெளியில் கொடுத்து வாங்குவதிலிருந்து அச்சகத்தில் அச்சுக்குக் கொடுப்பது வரையிலும் பின்னர், அதை வாசகர்களுக்கு அனுப்பி

வைப்பது வரை பல பணிகளையும் சளைக்காமல் செய்து வந்தவர் பாலமுருகன்.

அடுத்த கட்டத்தில் பத்திரிகைத் தயாரிப்பில் உதவியாக அரசுப் பணியில் இருக்கும் வெங்கடேசன், திரைப்பட இயக்குநர் லெனின் பாரதி ஆகியோரும் முக்கியப் பங்காற்றினர்.

மாற்றம் ஒன்றுதான் மாறாதது. மற்றவை எல்லாம் மாறியே தீரும் என்பது இயற்கை விதி. இதைத் தொடர்ந்து நிருபித்து வருவது தீம்தரிகிட. 2002ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து மறுபடியும் வெளிவரத் தொடங்கியது முதல் கால மாற்றம், வடிவ மாற்றம் இரண்டும் பல முறை நிகழ்ந்துள்ளன. இந்தக் காலகட்டத்தில் ஞாநியின் பொருளாதார நிலைகளுக்கு ஏற்ப தீம்தரிகிட, தொடர்ச்சியாகவும் இடைவெளி விட்டும் வந்து கொண்டிருந்தது. சில காலம் மாத இதழாகவும் பிறகு மாதமிருமுறை இதழாகவும் பிறகு மாத இதழாகவும் வந்தது. அதேபோல, வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் இருந்தன. ஏ4 வடிவில் பின்னர் டேபிளாயிட் வடிவில் (ஜூன் 2004லிருந்து செப்டம்பர் 16-30 வரை), அதையடுத்து மீண்டும் ஏ4 வடிவில் அதையடுத்து கல்கண்டு வடிவில் என்று பல வடிவங்களில் வெளியானது. ஆனால், உள்ளடக்கத்திலும் பார்வையிலும் மாற்றங்கள் இல்லை.

சிறுபத்திரிகை போன்ற உள்ளடக்கத்துடன் வெளியான போதிலும்கூட, அரசியல், கலாசாரம், சினிமா, இலக்கியம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வந்தது. பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் வெளியாகின. மக்கள் மன்றம் என்ற வாசகர் பகுதிக்கு அதிகப் பக்கங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டன. விவாதத்துக்குரிய, கருத்தாழமிக்க கடிதங்கள் அந்தப் பகுதியை அனைவரும் படிக்கும் பகுதியாக மாற்றின. மறுபக்கம்: என் அமெரிக்கப் பயணம் என்று அமெரிக்காவுக்குப் போகாமலேயே அமெரிக்காப் பற்றி தி ப்ரோக்ரசிவ், தி நேஷன், மதர் ஜோன்ஸ் போன்ற பத்திரிகைகள் காட்டும் அமெரிக்காவின் மறுபக்கத்தைக் காட்டும் செய்திகளை விரிவாகச் சொல்லும் ஞாநியின் கட்டுரை (ஏப்ரல்-மே 2002) குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ச்செல்வனின் அறிவொளி அனுபவங்களை சொல்லும் இருளும் ஒளியும், தொழிற்சங்க அனுபவங்களைச் சொல்லும் ஜிந்தாபாத்! ஜிந்தாபாத் தொடரும், உள்ளே வெளியே என்ற பாஸ்கர் சக்தியின் தொடரும், அ.ராமசாமியின் திசைகளின் வாசல் தொடரும், நடுவில் நாம் என்ற தலைப்பில் மா எழுதிய தொடரும் முக்கியமானவை. திலீப்குமார், க.சீ.சிவகுமார், கவிஞர் சுகுமாரன், பெருமான் முருகன் போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் எழுதியுள்ளனர். சிறுகதைகளுக்கும் கவிதைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தந்து பிரசுரிக்கப்பட்டது. அனுமின் உலை எதிர்ப்பு, சங்கராச்சாரியார் விவகாரம் போன்ற விஷயங்களில் எந்த சமசுரமும் செய்து கொள்ளாமல் கடும் விமர்சனங்களை தீம்தரிகிட இதழில் ஞாநி முன்வைத்துள்ளார்., புத்தக விமர்சனம், நேர்காணல்கள், காவிரி போன்ற முக்கியப் பிரச்சினைகள் குறித்த சிறப்புக் கட்டுரைகள், நடப்பு

நிகழ்வுகள் குறித்து ஞாநியின் பக்கங்களும் மனிதன் பதில்களும் பத்திரிகைக்கு வலுசேர்த்தன. ராஜீவ்காந்தி கொலை வழக்கில் ஆயுள் தண்டனை கைதியான ம.தி.சாந்தன் படைப்புகளுக்கு தீம்தரிகிட தொடர்ந்து இடமளித்ததும் குறிப்பிட வேண்டிய முக்கியமான அம்சமாகும். சிறு பத்திரிகை போல குறுகிய வாசகர் வட்டத்தை எட்டினாலும்கூட, செய்திப் பத்திரிகையின் தரத்தில் செய்திகளை வெளியிடுவதில் தீம்தரிகிட தொடர்ந்து முனைப்புக் காட்டியது. ஞாநியின் எழுத்துகள் தொடர்ந்து வந்தாலும்கூட, ஏராளமான புதிய எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததுள்ளது தீம்தரிகிட.

2006

“இப்போது தீம்தரிகிட இதழ் புலம் பெயர்கிறது. இதுவரை அச்ச உலகத்தில் இருந்து வந்த இதழ் இனி இணைய உலகத்துக்கு இடம் பெயர்கிறது.

இந்த இடப் பெயர்ச்சிக்கு முதன்மையான காரணம் கடந்த ஓராண்டில் ஏற்பட்ட பெரும் பொருளாதார இழப்புதான். கடை விரிதோம். கொள்வாரில்லை என்ற வள்ளாளர் நிலை நமக்கு மூன்று முயற்சிகளிலும் ஏற்படவில்லைதான். கடை விரித்தோம். சரக்கும் விற்பது. ஆனால் பொருள் கொண்டோரிடமிருந்து வதலாகவில்லை என்பதே நமது சிக்கல்.

...இந்த ஓராண்டில் தீம்தரிகிடவினால் என் தனி வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட கடுமையான பொருளாதார சிக்கல், முதலில் என்னை (மும்பைக்குப்) புலம் பெயரச் செய்தது. அடுத்து இதழை (இணையத்துக்கு) புலம் பெயரச் செய்துள்ளது.

மறுபடியும் அச்சில் தீம்தரிகிட எப்போது வரும்? வருமா? இன்றைய மதிப்பீட்டில் சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய்களை நிபந்தனைகளைற்ற முதலீடாகச் செய்ய எவரேனும் முன்வந்தாலன்றி, தீம்தரிகிட இதழை அச்சில் வெளியிடுவதில் எவருக்கும் எந்தப் பயனும் இராது...” என்ற அறிவிப்புடன் 2006ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் தீம்தரிகிட இதழ் வெளியானது. அதுதான் தீம்தரிகிட அச்சில் வந்த கடைசி இதழ்.

2017

மறுபடியும் தீம்தரிகிட இதழை ஜனவரி 2017 முதல், காலாண்டு இதழாக வெளியிட விரும்புவதாக ஞாநி அறிவித்தார். கடைகளில் இந்த இதழ் கிடைக்காது. குறைந்தபட்சம் 500 சந்தாதாரர்கள் பதிவு செய்தால்தான் இதழ் வெளியிடப்படும் என்று அறிவித்திருந்தார். ஆனால் வந்துள்ள சந்தாக்கள் ஐம்பதைக் கூட எட்டவில்லை. அதனால், தீம்தரிகிட மீண்டும் வெளி வரவில்லை. எனினும், பரந்து பட்ட வாசகர்களை எட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கில் 1982இல் ஞாநியின் கடும் உழைப்பில் நம்பிக்கையுடன் தொடங்கப்பட்ட தீம்தரிகிட, பொருளாதார காரணங்களால் காலப்போக்கில் சிற்றிதழாக மாறிய போதிலும்கூட அது தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் முக்கிய மைல் கல்.

ஞாநியைப் பொருத்தவரை, ‘தீம்தரிகிட?’ ‘எப்போதும் உள்ளுக்குள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் லயம்’ •